

Első: a textilművek

Liebmann Béla felvétele
A győztes textilművek csapata

Vasárnap délelőtt Szegeden, a Fegyveres Erők Klubjában tíz csapat döntött el egymás között, melyikük képviselje Csongrád megyét a forradalmak jubileumának tiszteletére hirdett Hősök nyomában szellemi vetélkedő országos küzdelmeiben. Az elmúlt hetekben lezajlott selejtezők alapján a rendező megyei KISZ-bizottság két-két szegedi, (textilművek, Ságvári gimnázium) és hódmezővásárhelyi (mérleggár, közgazdasági technikum) csapatot, valamint a szentesi Horváth Mihály gimnázium, az üllési fmsz, a málkói mezőgazdasági szakközépiskola, a mindszenti gimnázium, a csongrádi vegyipari párti KISZ, valamint a földéki KISZ-szervezet 5-5 tagú együttesét hívta meg — s a közönségre is gondolva a Szegedi Nemzeti Színház fiatal művészeit: Demjén Gyöngyvér, Molnár Piroskát, Szendrő Ivánt, Kiss Istvánt.

A kiesel rendszerben lebonyolított vetélkedőn magas mércét állított a dr. Kristó Gyula egyetemi adjunktus vezette zsűri: az irodalmi történelmi és művészeti kérdések zömével a Tanácsköztársaság és az azóta eltelt fél évszázad jelentős hazai eseményeiről hangzottak el, és elsősorban a résztvevők irodalmi felkészültségére, olvasott, láthatott, hallott emlékeire ki-

vánciskodtak. Legnagyobb meglepetés a textilművek fiataljainak (Vlasics Anikó, Kocsis Józsefné, Rátvai János, Csorba Pál, Németh Júlia) kitűnő szereplése volt: legnehezebb feladataikat is bravúrosan oldották meg. Olyan fölényesen, 41 pontos előnnyel, nyerték a versenyt, ami hosszú évek óta példátlan a szellemi vetélkedőkön. Második a Ságvári gimnázium, harmadik a hódmezővásárhelyi közgazdasági technikum csapata volt. A hosszúra nyúlt verseny izgalmainak „csillapításáról” Gáspár Endre békéscsabai tanár, szellemes játékvezetése és a Bozoky István rendezte műsor lendülete gondoskodott.

N. I.

Fiatalok klubja Ságváritelepen

A fiatalok klubja a ságváritelepi művelődési házban októberben alakult meg. Az alapítók — Gergye Gyula igazgató és Baksa Ottó klubvezető — egész sereg hasonló kudarcra a hátuk mögött, aggodalmakkal néztek a klub jövője elé. De ezeket gyorsan megátfolta az élet. A művelődési házban virágzó ifjúsági élet alakult ki, s ami nem sikerült másutt, más kultúrotthonokban, itt megvalósult: az ifjúság munkája vált a ház tevékenységének alapjává. A ságváritelepi művelődési ház a fiatalok kultúrotthona lett. A klubnak jelenleg 41 aktív tagja van: a telepi fiataloknak közel egyharmada tevékenyen részt vesz a művelődési ház munkájában.

Sok más sikeres rendezvényen kívül ezt bizonyította az az irodalmi est is, amelyet a telepi fiatalok vasárnap este rendeztek. Az irodalmi esten a balladáról volt szó és a klubnak szinte minden tagja részt vett rajta. A balladát, mint irodalmi és népköltészeti műfajt, Csipei Zsuzsa, a debreceni tanítóképző hallgatója közvetlen hangú előadásban ismertette, s felolvasással, versmondással a klub tagjai működtek közre.

Zombori László festményei

Vasárnap festőt avattak Szegeden. Mégpedig kétszeresen is, hiszen Zombori László — kinek első önálló tárlata nyílt meg a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai képtárában — nemcsak lakója városunknak, de szülője is. Innen, a falusivá szelődülő Móraváros egyik utcájából indult el az emberré és művésszé válás útjára, hogy most, alig valamivel túl a harmincadik évén, munkáinak javát az otthon adó táj benépesítői elé tárta.

Jó tíz évig érlelődtek a falra került képek. Mára a Szegedi Pedagógiai Főiskola rajz szakos — s igen korán szépen rajzoló — hallgatójaként kezdte próbálgatni a most oly biztosan igazodó vonalakat Zombori László, s az, hogy a képteremtésnek ilyen megbecsülést és tiszteltetést való fókára jutott, azt a város ez a próbatételekkel ugyancsak teli évtized magyarázza.

Az őszi levelek meg a tél utói havak színeit idéző váznak „díszítőjét” ugyan is művészhez illően mostoha viszonyok közé terelték az elmúlt évek. Szegedről elkerülve négy hosszú éven át élt egy ugyancsak Tiszaparti kiváros, Csongrád visszhangot alig adó környezetben, s aztán is, hogy ismét szülővárosának lakója lett, életét-munkáját igen megnehezítették a körülmények: a minden napra jutó kenyérkereső munka, meg a hónapról hónapra fizetett albérlési szoba, amely lakásnak sem a legjobb, nemhogy műteremnek.

A képtár földszintjén bemutatott ötven kép mégis elkészült! Vázsonra kerültek a móravárosi utcák, a kiszolgált edények, s oda a vén halász meg az ezüst fejszéjű favágó is, akik szintén a sok kép idézte apró házak szakadt kapui mögül léptek elő. Ez a világa Zombori Lászlónak. A csendes külváros, ahol lassabban szaladnak a percek, s megbecsült virágként sárgállik még a napraforgó.

A csendesebb vidék azonban korántsem valami szomorkás emlékidézőként lép elé. Sokkal inkább a megélt múlt okos tudomásulvételként, olyan elemzésként, amelyben ott munkál a modern város lakó felvilágosult értelme és a felnőtt fiú ösztönös szeretete is.

Ez a kettősség jellemzi elsősorban Zombori László festészetét. Az expresszív konstrukciókat oldottabbá tevő lírai lebegés, amely nemhogy erejüket venné, de éppen egy erősebb tartást, mélyebb tartalmat ad a kompozícióknak.

Mindez már azt is jelzi, hogy milyen egyéni arcú

művészet Zombori Lászlóé. S azt is, hogy munkálkodásával mennyit nyert Szeged képzőművészete! Talán éppen ez a közérthetőség — de nem egy szándékolt, hanem egy természetes és igényes közérthetőséggel — szóló festészet várt erősítésre a város képzeletbeli tárlatán. Az a festészet, amely sok hívet toborozva gyönyörködött, s gondolkodtat el.

Tárlatnyitójában D. Fehér

Kiállítási napló

Zsuzsa, a Magyar Nemzeti Galéria tudományos főmunkatársa a harmónia és az erő festőjének nevezte Zombori Lászlót. Minősítését aligha tudnánk egy találgatás szöveggel helyettesíteni. Azt pedig, hogy a művészlete két jellemzője oly szemléletesen mutatkozik meg a félszáz képen, a rendezőként is invenciózusnak bemutatkozó Szűcs Árpádnak köszönhetjük.

Kör, 68

Alig néhány hete ejtettünk szót arról, hogy pezsdítésre vár Szeged fotóélete. A művészi fényképek készítőinek gyakoribb bemutatkozását kértük, önálló vagy csoportos kiállítások rendezésére tettünk javaslatot.

Az ötlet máris megvalósult. Ha nem is cikkünk „direkt” hatására, de annak igazát bizonyító érvként, vasárnap fotókiállítás nyílt Szegeden, amely egy nemrégiben alakult kisebb közösség tagjainak felvételeit mutatja be.

P. Gibiszer Katalint, Horváth Dezsőt, dr. Lajos Sándort, dr. Pórszász Jánost és Szávay Istvánt tömöríti magában ez a — Kör, 68 nevet viselő — közösség. Együttműködés egy „országos” folyamat eredményeként állt össze. Napjainkban ugyanis kisebb csoportok alakulnak a fotóklub keretében, részben, hogy az azonos — vagy hasonló — szellemben munkálkodó fotósoknak „műhely” teremtsenek, részben pedig azért, hogy a jövőre ígért folytatást, meg lehetőségen álmotag fotó-

mozgalmat az ellentétes pólusok felerősítésével élénkebbé tegyék.

Ilyen kisebb csoportosulás a szegedi Kör, 68 is. Tagjai valóban egy nagyon karakteres — a bennünket körülvevő környezet feltérképezését kedvelő és tehetséggel végző — művész közösséget alkotnak. Stílusuk, persze, különböző. P. Gibiszer Katalin erősen kontasztos képei mellett ott látjuk Szávay István „látomásos”, lírai fogantatású munkáit, s dr. Pórszász János erőteljes rajzú, választott témáit, a maguk mélysége szerint kibontó felvételei is más arcú szomszédjai Horváth Dezső szociográfus ihletésű, főképp az emberre figyelő munkáinak. Dr. Lajos Sándor pedig maga is több irányzatot képvisel: képei között oldottabb és összefogottabb alkotásokat egyaránt találunk.

A Móra Ferenc Múzeum kupolacsarnokában Hérső Ferenc festőművész által megnyitott kiállítást örömmel üdvözljük, és várjuk a jövőre ígért folytatást.

Akác László

UNESCO-ünnepély a Ságvári Gimnáziumban

A napokban világszerte, így hazánkban is megemlékeztek az Emberi Jogok Deklarációjának 25. éves évfordulójáról. Ebből az alkalom-

ból a Ságvári Endre Gyakorló Gimnázium UNESCO és francia köre kiállítását és iskolai ünnepélyt rendezte.

Az ünnepélyen felolvasták az ENSZ főtitkáranak, U Thantnak az ifjúsághoz intézett üzenetét, amelyet az iskola francia szakkörének tagjai fordítottak franciából magyarra. Az iskola UNESCO Körének vezető tanára, Kovács Béla ismertette az ifjúsággal az UNESCO munkáját, s az asszociált iskolák feladatát, majd Superville francia költő Háború és béke a földön című költeményét adta elő Németh Annamária orvostanhallgató. A műsor befejezéséül az iskola ének-karja Szécsi József tanár vezényletével aktuális dalokat énekelt, majd a DIFSZ-induló közös éneklésével ért véget a műsor.

A kiállítás képei az UNESCO tevékenységét mutatják be, a tárolóban kiállított könyvek, folyóiratok pedig az UNESCO kiadványokból adnak ízelítőt. A kiállítás az iskola I. emeletén a nagyközönség számára is megtekinthető.

Szatmári Géza

Zenei naptár Ismét Szegeden Fritz Müller

A vasárnapi filharmoniai hangverseny zsúfolt házat vonzott — és megérdemelt sikert aratott. A Beethoven-műsor — úgy mondhatjuk — „felszárk” a szegedi közönségnek. De fontos tényezője volt a sikernek a nálunk már 1966-ból ismert Fritz Müller, gothai főzeneigazgató, aki a klasszikus stílus alapos ismerője, valamint Zempléni Kornél zongoraművész, aki Beethoven-versenyművek előadásával a közelmúltban az ország-határokon túl is nagyszerűen szerepelt.

A hangversenyt a ritkán hallható II. Leonóra-nyitány vezette be. A karmester pompásan kidolgozott szólóval megvalósította a hangzás egységét és ennek a „korai programzenének” drámai sodrását. Kirobbanó taps fogadta a produkciót.

Zempléni Kornél zongoraművészeink élvonalába tartozik. Évről-évre csiszolódik a mondanivalója, melyül a hangvétele, míg a technikai kivitel teljesen a muzsika jellegéhez, színéhez simul. Beethoven c-moll versenye az ifjúkori rokokó és az önmagára talált zene-költő személyes stílusának határán áll. Az előadó a három tétel mindegyikében meglepett markáns ritmusokkal, különösen a második tételben nagyívű dallamok rejtett szépségeivel, míg a záró Rondóban a múltba-emlékezés finom játékosságát fonta egybe a romantikát megsejtő hangulathullámzásokkal.

A műsor másik felét a Sors-szimfóniának nevezett c-moll opusz töltötte ki. Fritz Müller itt mutatta meg, hogy mennyire összeforrt a német kultúra nagy géniuszával. Póztalanul, egyszerű, közérthető nyelven muzsikálta a mondánivalót, amely a hangszerek kifejezésével nőtt tételtőlre. A hagyományok tisztelete, az átélés heve még emelte a lendületes teljesítményt, amely mély benyomást keltett.

Rendkívüli lottó jutalom-sorsolás

A sorsoláson az 50. hét szelvényei vettek részt

Hétfőn, Budapest, a Münnich Ferenc utcai székházban tartotta a Sportfogadási és Lottó Igazgatóság „ünneplakciójának” első rendkívüli tárgynyermény-sorsolását. A húzások az 50. játékhet szelvényei között összesen 500 nyereményt sorsoltak ki. Az alábbiakban a szegedi körzeti totó-lottó iroda területén vásárolt és jutalommal kisorsolt szelvények számát közöljük.

Az alábbi gyorslistában „x”-szel megjelölt szelvény számok 2000 forintos, a „xx”-szel megjelöltek 5000 forintos, a „xxx”-szel megjelöltek pedig 10 000 forintos vásárlási utalványt, míg a megjelölés nélküli számok 1000 forintos vásárlási utalványt nyertek. Az „é”-betűvel megjelölt szelvény számokat 2000 forintos éléskamra utalvánnyal sorsolták ki.

158 730, 162 935, 183 339, 210 730, 2 580 277, 2 635 626, 2 639 658, 1 272 581, 1 276 467, 1 305 610, 2 651 780, 2 656 564, 2 667 591, 1 354 855, 1 376 998, 2 508 204, 2 690 436, 2 715 502, 2 732 036, 2 539 95x, 2 554 115, 2 564 231, 2 748 262, 2 751 168, 2 764 245,

2 768 976, 2 776 491, 2 791 001, 2 797 227, 2 823 802, 2 863 414, 2 885 044, 2 943 266, 2 953 901, 2 971 853, 3 009 210, 3 038 879, 3 241 105, 3 241 178, 3 244 085, 3 247 729xx, 3 252 448, 3 446 226, 3 450 730, 3 456 560, 9 261 723, 9 264 826, 9 266 551, 9 295 296, 9 437 476, 9 450 036, 9 464 670, 9 468 999, 9 472 183.

A nyertes szelvényeket 1969. január 6-ig kell eljuttatni a Sportfogadási és Lottó Igazgatóság lebonyolítási osztálynak (Budapest, V. Münnich Ferenc u. 15.).

A gyorslista közvetlenül a sorsolás után készült, az esetleges hibákért felelősséget nem vállalunk. (MTI)

Két baleset — egy büntetés

Fellebbezés folytán a szegedi megyei bíróság hozott jogerős ítéletet Rácz Károly 28 éves, fogtechnikus, Szeged, Lenin körút 50. szám alatti akos közlekedési bűncselekményében. Rácznak nem volt személygépkocsija, apja Opel Rekordját kérte kölcsön egy alkalommal, amikor utast vitt magával az algyői műúton. Előtte egy másik személygépkocsi haladt, amelyet meg akart előzni. Rácz a kocsival balra húzódt, az előzésbe azonban nem számított be. Az esőtől megváltozott útviszonyokat, s a 80 kilométeres óránkénti sebességet, amellyel az Opel Rekord haladt.

A megelőzőt kocsin túl négy gyalogos haladt, Tóth István és felesége, Ibolya nevű gyermekük és Tóth Illésné. Valamennyien algyői lakosok. Vendégségből érkeztek hazafelé. Rácz olyan közel húzódott el a kocsival a gyalogosok mellett, hogy Tóth Istvánnak nekifutott, aki az úttestről kivágódott. Rácz megállt, az asszonyt beülte a kocsi, s elvitte az algyői orvoshoz. Az esetet azonban nem jelentette a rendőrségnek, gondolván, hogy az előzetes orvosi vizsgálat viszonylag kis sérülést állapított meg. Az azt követő alaposabb kivizsgáláson azonban kiderült, hogy a gyalogos súlyos sérülést szenvedett.

Ráczot a gépkocsival nem kísérté szerencse, mert másodszorra a Párizsi körúton, a Mérei utca és a Marx tér kereszteződésében követelt el durva közlekedési szab-

bálysértést: nagy ívben keltett volna kanyarodnia, de csak kis ívű befordulásra tellett figyelmességéből. Ugyanakkor szemben haladt vele a nagykörúton motorcselekményében. Tóth István, Szeged, Tolbuhin sugárút 41. szám alatti lakos, akit előbbi balesetével kapcsolatban meg haladásban. Noha fékezett, nekiütközött a Rácz által vezetett gépkocsinak, kivágódott az úttestre és olyan súlyos sérülést szenvedett, hogy május 20-tól október 16-ig betegágyban volt. Az orvosok szerint a balesetből következően a sérült egészségi állapotában munkaképesség-csökkenésre lehet számítani.

Az ügyet első fokon a szegedi járásbíróság tárgyalta. Rácz Károly ellen a vád: kétrendbeli foglalkozás közben elkövetett súlyos testi sértés, gondatlan veszélyeztetés. Az első fokon hozott ítélet egyévi szabadságvesztés és 2 évi eltiltás a gépjárművezetéstől. Másodfokon a szegedi megyei bíróság büntető tanácsa a büntetés mértékét jogerősen lecsökkentette 8 hónapi szabadságvesztésre, meghagyta azonban a kétévi eltiltást a gépjárművezetéstől. Mérlegelve Rácz Károly beismert vállomását és azt a tényt, hogy mindkét baleset bekövetkezésénél a tőle telhető segítséget megadta. Enyhítő körülményként értékelte büntetlen előéletét és azt is, hogy második baleseténél áldozatát többször meglátogatta a kórházban és anyagi segítségben részesítette. Törvénnyel kártérítést is ígért neki.

KEDD,
1968. DECEMBER 17.

DEL-MAGYARORSZAG 5